

Maralım

– Musa Aslansofuođlu · 30 Ekim 2025

Otur yanı başıma nedir bu bahtsız halin,
Anlamayan anlasın nur hikmete Maral'ım,
Bir esrarı muamma söylese tatlı dilin,
Mücella yüreğinde sır hikmete Maral'ım.

O ki aşka akışlı o ki sevda nakışlı,
O ki saçları sırma o ki alev yakışlı,
O ki peşin sıra düz o ki sarp dağ bakışlı,
Ak göğsünden ördüğün sur hikmete Maral'ım.

Ben güzeli tanırım gölgesinden bellidir,
Teni amber kokulu saçları al güllüdür,
Bazen durgun olsada, eser bahar yellidir,
Mevsimlerin bağrında yâr hikmete Maral'ım.

Geceler şafak söküp gizli sırta erince,
Hayalin ışık olup pencereden girince,
Harlanan ocađımda içerimi derince,
Bir nefescik çekmeye kor hikmete Maralım.

Tan yeri sırdaş olsun papatya aç yüreğim,
Senden ayrı ben kimle nasıl devran süreyim,
Gönül bađında gülüm huzuruna ereyim,
Aşkın sarhoşluğunu yor hikmete Maral'ım.

Böylesi bir güzele gösteriver halini,
Dalına meyve yükler cennetin olur gülü,
O Kevser ırmağında iki cihan sümbülü,
Sensin aşk zirvesine tur hikmete Maral'ım.

Aslansofu ömrüne kara hüznü bađladı,
Bazen duruldu gönlü bazen çoşup çağladı,
Ham idi ustasından yandı kandı ağladı,
Harlanan yüreğinde kar hikmete Maral'ım.